

REGLUGERÐ

um starfsábyrgðartryggingu váttryggingamiðlara.

1. gr.

Orðskýringar.

Með orðinu váttryggingamiðlari í reglugerð þessari er átt við einstaklinga eða lögaðila sem fengið hafa starfsleyfi Fjármálaeftirlitsins samkvæmt 9. gr. laga nr. 32/2005 um miðlun váttrygginga.

2. gr.

Starfsábyrgðartrygging.

Váttryggingamiðlurum er skylt að hafa í gildi ábyrgðartryggingu vegna fjárhagstjóns sem leitt getur af gáleysi í störfum váttryggingamiðlara eða þeirra sem starfa á hans ábyrgð.

Ábyrgðartrygging skal tekin hjá váttryggingafélagi, sem hefur starfsleyfi hér á landi.

Þrátt fyrir ákvæði 2. mgr. er heimilt að leggja fram samsvarandi tryggingu í stað váttryggingar enda veiti hún sambærilega vernd að mati Fjármálaeftirlitsins.

Váttryggingamiðlari skal senda Fjármálaeftirlitinu staðfestingu á endurnýjun starfsábyrgðartryggingar.

3. gr.

Váttryggingarfjárhæðir.

Ábyrgðartrygging skal tekin til eins árs í senn og nema minnst 80 milljónum króna vegna hvers einstaks tjónsatviks sem verður á váttryggingartímabilinu. Heildarfjárhæð váttryggingarbóta innan hvers tímabils skal nema minnst 120 milljónum króna. Fjárhæðir þessar skulu miðast við vísitölu neysluverðs og skulu taka breytingum á fimm ára fresti í fyrsta skipti 1. janúar 2008, í samræmi við breytingar á samræmdri vísitölu neysluverðs í aðildarríkjum Evrópska efnahagssvæðisins sem birt er af Hagstofu Íslands frá gildinu 117,7 og breytingar á opinberu viðmiðunargengi evru, miðað við grunnengi 80 kr.

4. gr.

Landfræðilegt gildissvið váttryggingar.

Ábyrgðartrygging samkvæmt 3. gr. skal taka til starfsemi váttryggingamiðlara hvar sem er innan Evrópska efnahagssvæðisins.

5. gr.

Eigin áhætta. Endurkröfuréttur.

Heimilt er að áskilja sjálfsáhættu váttryggingartaka í váttryggingaskilmálum, en slíkt má ekki skerða rétt þriðja manns til bóta úr hendi váttryggingafélags, eða annars sem veitt hefur tryggingu.

Tilhögun eigin áhættu skal getið í váttryggingaskilmálum, eða skilmálum annarrar tryggingar. Um hana og tilgreiningu hennar fer að öðru leyti samkvæmt þeim reglum, sem gilda um váttryggingarsamninga.

Sá er veitt hefur váttryggingu og greitt bætur á endurkröfurétt á hendur þeim, sem valdið hefur tjóni ef hann hefur valdið því með háttsemi, sem telst stórkostlegt gáleysi.

6. gr.

Brottfall váttryggingar.

Falli ábyrgðartrygging úr gildi, skal hlutaðeigandi váttryggingafélag tilkynna það váttryggingartaka og Fjármálaeftirlitinu þegar í stað. Váttryggingatímabili telst ekki lokið fyrr en liðnir eru 14 dagar frá því að slík tilkynning var send með sannanlegum hætti. Að þeim tíma liðnum telst starfsleyfi váttryggingamiðlara fallið úr gildi, nema önnur fullnægjandi ábyrgðartrygging hafi verið fengin.

7. gr.

Kynning váttryggingarskilmála.

Skilmálar ábyrgðartryggingar samkvæmt reglugerð þessari skulu látnir Fjármálaeftirlitinu í té áður en þeir eru boðnir váttryggingamiðlurum.

8. gr.

Gildistaka.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í 20. gr. laga um miðlun váttrygginga, nr. 32 frá 11. maí 2005, öðlast þegar gildi. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð um sama efni nr. 352/1997.

Ákvæði til bráðabirgða.

Váttrygging sem váttryggingamiðlari hefur í gildi við gildistöku reglugerðar þessarar má halda gildi sínu til 1. júlí 2005. Frá þeim degi skulu ábyrgðartryggingar váttryggingamiðlara sem fengið hafa starfsleyfi vera í samræmi við ákvæði reglugerðar þessarar. Váttryggingamiðlari skal afhenda Fjármálaeftirlitinu staðfestingu á starfsábyrgðartryggingu.

Viðskiptaráðuneytinu, 20. júní 2005.

Valgerður Sverrisdóttir.

Kristján Skarphéðinsson.